

Előfizetési díj.

Vidékére postán vagy helyben házhoz hordva:	
Egész évre	12 frt.
Félévre	6 „
Negyedévre	3 „
Egy óra helyben	1 „
Vidékről egy hónapra előfizetést nem fogadunk el.	

Egyes szám ára 5 kr.

Megjelenik minden nap, az ünnepeket követő napok kivételével.

KELET.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDASÁGI NAPI LAP.

Hirdetési díjak:

Ötször lassított garmond sor vagy anna tere 6 kr. Bélyegdíj minden hirdetés után 80kr Nagyobb és gyakori hirdetéseknek külön kedvezményt is nyújt a kiadóhivatal.

Hirdetéseket fölvesznek:

Bácsban: Oppellik Alajos (Wollzeile 22) Hansa Wien
stein et Vogler
Wallischgasse Nr. 10

Nyitlári oszlokok

garmond sora után 25 kr. fizetendő

Szerkesztői szállás:

Belkirály-utca szeglet tencsin-vár 7. szám hová a lap szellemi részét illető közlemények címzendők.

Az értékesítési díjaztatnak.

Készítők nem adnak vissza.

Kiadó-hivatal:

Stein János könyvkereskedése, hová az előfizetések és hirdetések küldendők.

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

„KELET”

politikai és közgazd. napilap

1874. második fél évi folyamára.

„KELET” előfizetési ára:

Egy évre	12 frt
Félévre	6 frt.
Negyedévre	3 frt.
Egy óra	1 frt.
Egyes szám ára	5 kr.

A lap szétküldésénél előforduló zavar kiküldése tekintetéből vidékről 1 hónapra előfizetést nem fogadhatunk el.

Az előfizetési pénzek, legcélszerűbben postai utalvánnyal kiadó Stein János könyvkereskedésébe küldendők.

Nyolcz egyszerre beküldött előfizetés után tiszteletpéldánnyal szolgálunk.

A „KELET” kiadóhivatala.

A m. keleti vasut legutóbbi csödhirdetéséhez.

(L—t.) A m. keleti vasut főigazgatósága Bottlik aláírásával, elvégre mégis csak szükségnek ösmerte, hogy a „Kelet” szept. 13-diki számában megjelent támadó cikkemre, faszállítási csödhirdetésének letelte után 7 nappal, a szept. 27-diki „Ellenőr”-ben és „Hon”-ban reflectaljon.

A válasz, elég jól számított célzatossággal, azt a fogást követi, hogy vádjaimat, melyek erdő-gazdaságunk érdekében, a csödhirdetés feltételei ellen szólottak, egy kalap alá rántja az Erd. kereskedelmi és hitelbank baróthi (ágostonfalvi) szén-bányája ügyében közreadott cikkeivel s az egyenes rágalom terére lépve, „az érintett támadások szerzőjé”-ről egyes számban beszél, azt híven, hogy így gyanúsítván a „Kelet” (L—t) jegyű cikkkezőjét s az önérdék látszatát ellene fordítván, érveit is könnyű szerrel megsemmisítheti.

Köszönet a főigazgatóságnak azon tanúság-tételért, melylyel kimutatta, hogy megrovásaimat csak e gyanúsító rágalom által reméli meggyőzgethetheti, mely cáfolási képtelenségét, pro abundanti, még aval is megerősíti, hogy kérdéses cikkem azon pontjáról, melyben hangos próbáját adtam, hogy én csak ugyan erdő-gazdaságunk és állam-finanziánk

érdekében szólaltam föl, nagy bölcselet hallgat, elismervén ez által, hogy neki a közönség mystificationjára ugyancsak nagy szüksége van. Mert én a „Keletben” a „Pester Lloyd” azon közleményét idéztem, melyben a (Rév melletti) nagy-báródi szénre nézve „a főigazgatóság avval kecsgeteti magát, hogy ennek alkalmazása nyomán a szállítási költségeknél tetemes megtakarításokat lehet tenni” s ezen önvalomás alapján vettem föl azt a kérdést, hogy miért kell a Keleti vasutnak a maga által kintünök és olesónak ítélt szén helyett — erdő-gazdaságunk romlására — fával tüzelnie? s mégis az igazgatóság beszél a nagy-báródi szén helyett az ágostonfalviról s előáll a felelet helyett a gyanúsítással.

Valóban, erős a kísértet, hogy, mit „Kelet”-beli cikkemben készakarva és hangsúlyozva mellőzök, most az igazgatóságnak ne csak szakértelmét vonjam kétségbe, hanem a találvetások terére is állópjuk, látván, hogy ő az egyenes és határozott kérdés elhallgatását s evel a ferdités és gyanúsítás alkalmazását sem tartja igen nagy árnak, csak hogy bár valamit is felelői tudjon felhívásomra.

Ennyit a főigazgatóság erőlködéseinek általános jellemzésére. Lássuk már most pontonként azt a keserves kinlódást, melylyel vádaim alól kibújni akarna, mellőzven cikkének azon részleteit, melyekben az Erd. keresk. és hitelbank titkárnak, Tauszig B. Hugó urnak, cikkeire válaszol, mint a melyek nem vonatkoznak rám, egyszerűen csak visszautasítván az én érdekltségem iránt kifözött rágalomát, mely lehet Bottlik ur céljaira nézve igen előnyös, de melyet én zsebre rakni nem szoktam.

Első pont a csödhirdetés rövid határ-ideje, melylyel 18,000 öl fára ajánlati időül a „P. Lloyd” hirdetése szerint 20, a „Keleté” 15, a „M. Polgáré” szerint 14 napot engedett a vállalkozni kívánóknak. Hogy a határidőt maga az igazgatóság is már akkor rövidnek ítélte, kitetszik abból, hogy a megjelölt lapokban szept. 1-sejűn, illetőleg 5-dikén és 6-dikán közreadott s az igazgató választmány által augusztus 31-dikén elfogadott csödhirdetést, augusztus 29-kéről keltetve, a figyelmenlenek szemébe a mystificatio által hintvén port. Most maga Bottlik ur is bevallja, hogy „az ajánlatok benyújtására kitűzött határidő az eddigi gyakorlatoknál valamivel rövidebbre van szabva,” de igazolni kívánja e sietséget aval, hogy az eddigi fa-szállítók csak szept. 20-dikáig állottak a vasuttal szemben kötelezettségben. Am, ha a szept. 20-ki határ-ido már fixirozva volt: nem volt az igazgatóságnak annyi belátása, hogy az igazgató választmány ülését ne halassza aug. 31-kére

konak, egy oly házban maradoi továbbra is, mely ezer tul az ő birtoka leand. Igaz, hogy mostani magaviselete irányomban semmi kívánni valót nem hagyott fenn, sem illedelem, sem méltóság tekintetében; hanem én jól tudtam, hogy előbbeni érzelmei nem változtak. Nemérzet elnyomta, esélyesség alá rejté ugyan, hanem az alkalom igen erős próba leheté mindkettőnek s a kísértés könnyen lerombolhatná korlátait.

Éo sem születtem szentnek, nem dicsekedhetem csallhatatlansággal: szóval ha helytt maradok, nagy volt a valószínűség, hogy három hónap lefolyása alatt valamely ujkori francia regény gyakorlati eljátszása, a legszebben keletkezőben lesz a szegény mit se sejtő Pelet bajlétában. Hanem az ujkori francia regények sem gyakorlatilag sem elméletileg teljességgel nincsenek nyemre. Bármennyire szűkkörűek voltak is eddigi élettapasztalataim, még is volt alkalmam, közelről szemlélni példáját ama következeseknek, melyeket egy érdekes és regényes titkos viszony s házi béke elárulása vonhat maga után. Semmi aranyos csillama a képzelt eszményiténnek nem vette körül a bukás e példáját, pusztán a maga valóságában láttam azt és mondhatom nagyon gyűlöletes volt. Láttam egy lelket lealacsonyulni az álnok csalás és ámtítás megszokása s a hazug szavak gyakorlata által, egy testet megrontva a büntől hemocskolt lélek vészes behatásától. Sokat szenvedtem, hosszas időn át kényszerült szemléltője levén e színjátéknak; nem sajnáltam e két egyént, helyzetök nem keltett szánalmat bennem, mert a pusztá visszaemlékezés is reájok, hasznos ellenmereként hatott reám a kísértés ellen.

s ha az ülést ismét a (jul. 8—9-diki) próbák késleltették (?), nem ért-e számító esze odáig, hogy e próbák megtartására tüzzön korábbi időt ki? E próbák késleltetése vagy esetleges volt s ekkor a társulat vezetési képességét kell az igazgatóságtól megtagadnunk; vagy számításból történt a késleltetés, — s ekkor — ítélje meg az igazgatóság, minő gyanura szolgáltat e körülmény alapot. Hét volt így is a pályázó? Háttha akkor 14 lett volna s a szükségelt fa-mennyiség ötszöröse-tízszere ajánlatván föl, előnyösebb választása lesz vala a vasutnak — e körülményekről ismét mélyen hallgatván a főigazgatóság válasza, úgy hogy, megeshetik, hogy a fennen kürtölt 7 ajánlattevő összesen sem ajánlkozott a szükséglet kétszeresének szállítására. Az eddigiekkel „nevezetesebben olesóbb árak” ajánltattak! Ha el nem hallgatja az igazgatóság az „eddig” árakat, azt is tudhatnók, hogy általán véve csakugyan olesók-e a mostani árak s számítás tehetnénk, hogy az „igazgatóság” maga kecsgetetésével feldicsért nagy-báródi szénhez képest mennyivel kerül a fa-tüzelés kevesebbe (!) a szén-tüzelésnél. A petrozsényi szén-ajánlatot örömmel vesszük tudomásul, mert célzatunk épen az, hogy a költségesebb fa-tüzelés helyett az olesóbb szén-tüzelés fogadtassék az ig. választmány által el, s ha ez megtörténnék: maga az ig. tanács szolgáltatná Bottlik ur (fa mellett kardoskodó) cikkének legényesebb czáfolatát.

Denique e csödhirdetés ezen pontjára nézve fentartjuk korábbi vádunkat s legalább is szakértelműt vonjuk kétségbe az igazgatóságnak, az elsorolt tények alapján.

Második pont, hogy „a szállítás feltételei csak a főigazgatóság székhelyére való utazás folytán tekinthetők meg,” mire nézve főigazgatóság ezt feleli, hogy „e feltételek bárkinek rásbeli felszólítására megküldhetnek.” Mi nem tudhatjuk, kik részesültek azon kegyben, hogy levélben is megkapták e feltételeket, de azt tudjuk, hogy a Csödhirdetésben erre nézve ezeket olvassuk: (a „Pester Lloyd” levén kezünknel, németül): „Die Liefertermine, sowie die Lieferungsbedingnisse können bei der gefertigten General-Direction (Material-Verwaltung) jeden Tag von Früh 8 bis 2 Uhr Nachmittags eingesehen werden” alol pedig ott áll: Budapest am 29 August 1874. die General-Direction. Ha tehát csakugyan voltak a pályázók közt oly választottak, a kiknek a feltételek megküldettek: azok oly előnyben részesítették a főigazgatóság által, a miről az összes vállalkozók, a hirdetés utján, értesítve nem voltak, s így amaz előny a nagy többség megrovidításával történő protectio vala.

Főntartjuk tehát erre vonatkozó vádun-

Egész életemre azon meggyőződést nyomták emlékembe, hogy a tiltott gyönyör, mely ma sok jogait csorbítja, mindég csak képzelt és megmérgezett örömet nyújthat s sivár élvezetét idővel kiábrándulás követi, mérge kegyetlen kínzóvá válik s ennek hatása örökre megrontja a kedélyt.

Mindezekből az a végeredmény jött ki részemre, hogy Pelet házat el kell hagynom, még pedig azonnal; „igen de” veté közebe a megfontolás, „még azt sem tudod merre mozdalsz, miből élj meg” s ekkor az igaz szerelem álomképe jelent meg előttem: oldalom láttam állani Henry Francis-t; karcsu termete várni látszék ölelésemre; kezét bizelgő mosolylyal nyújtá felém; éreztem, hogy arra volt az teremve, hogy egyesüljön az enyimmel; e jogomról nem birtam lemondani, nem voltam képes szememet örökre elfordítani róla, hol anyai boldogság mosolygott élelem, s oly összhangzását láttam sziveinknek, kinek érzelem nyilvánítására oly nagy befolyással tudtam lenni, s óhajtamom szerint arcát gyönyör pirjával vonni bé, tartózkodást támasztani, elragadtatást előidézni, ragyogó szellemét s néha félelmet kelteni fel benne. Reményeim jövedelem- és jóllétre, egyenként emeltek szót ellenem; és most azon a ponton állék, magamat az összes hiányosság, a szegénység örvényébe süllyeszteni; „és mindezt csak azért” — veté ellen egy benső szótát — „mert oly rosztól félez, mi tán soha sem is következik bel” — „De be fog következni; te ezt jól tudod, be fog” — felelé reá a hajthatatlan makacs indító bíró, a lelkiismeret. — „Tedd azt, miről érzed, hogy jó és helyes, s én minden hiányokkal való küzelemben is, szilárd megnyugtató örvényt mutatok számodra.” S ekkor a mint így az utcán vé-

kat, a csödhirdetés szösz szerint idézett passusa alapján.

Harmadik pont azon állításunk, mely szerint a vállalkozni kívánónak „ha jól tudjuk — a szállítandó famennyiség egyharmadát vagy egy ötödét már szeptember 20-dikán készen be kell próbáként mutatnia, odább ismét megjegyezvén, hogy ez állításnak „ha igaz” sat. Mi ez ér esülésünket közvetve a keleti vasut egy választmányi tagjától vettük, kit igaz-mondónak tanultunk ösmerni, s kiről fel nem tehetők, hogy saját társulata ellen szóló adatot keltsen. A főigazgatóság mostani merev tagadásával szemben nem tehetünk egyebet, mint hogy fentartjuk állításunkat ez adat forrását illetőleg.

Negyedik és utolsó pont, hogy a vasut-vonal 18 mértföldjére 12 ezer, 62 mértföldjére pedig 6 ezer öl fa szállítását kívánta a főigazgatóság, a felelet azt állítván, hogy „erre (az egyenlőtlen felosztásra) nézve csak forgalmi érdekek lehetnek irányadók, a melyeket az üzleten kívül állók a igha képesek megítélni.”

E magas szemöldű megjegyzésre csak a mondók vagyunk, hogy am utazzék végig akárki a keleti vasut vonalain, s látni, tapasztalni fogja, hogy „tetemes famennyiségek”, mint készlet, sehol sincsenek s így az „üzleten kívül állók” is elég könnyen megítélhetik, hogy az egyenlőtlen felosztás indokolva nincs.

És a mi a főigazgatóság válaszában itt következik, azért ismét nagy köszönettel tartozom neki, mert a fennebb kimutatott botlások mellett oly kiáltó bizonyítékát szolgáltatja a menthetetlen eljárásnak, a melyet a főigazgatóság nem maga, de legelkeseredettebb vádlója sem állithat vala ki.

Azt írja ugyanis a főigazgatóság, hogy: „a nagyváradi-kolozsvári szakasz mentében szállítandó (12000 öl) fa nem csak e szakasz forgalmára van szánva, hanem a Kolozsvártól Kapusig közlekedő vonatok felszerelésére is.”

Ha a Nagyváradtól Kapusig járó vonatok számára (a 80 mértföldből e 40,19 mértföldnyi távolságra) 12000 ölet szállított (a vonal többi 39,73 mértföldjére számított 6000 ölével szemben) am fogadják el, az állítólag meglevő fa-készletek alapján s azon tekintetből is, hogy a Kolozsvár-Nagyváradi közti magasabb emelkedésű pályarész a szállítási nehézségek legyőzésére aránylag több hő-erőt vehet igénybe. De miként tudjuk megmagyarázni annak előtünk előbb is ösmertes, de most már a főigazgatóság által is írásban bevallott tényt, mely szerint a 40,19 mértföldnyi szakasz számára szükségelt famennyiség szállítására nem ezt az egész 40,19 mértföldnyi szakasz hosszát és vidékét jelöli ki csödhirdetésében, ha-

gig haladtam, egy különös benső érzés vett erőt rajtam, képzetet adva azon fensőbb léayról, mely láthatatlan, de mindenütt jelen van; ki az ő szeleli engedékenységgel, csak az én javamat akarja, és most szivemben a jó és rossz közötti harezot figyelemmel kísérvén, várja, ha vajjon a lelkiismeretsutogásában az ő szavára, vagy amaz álbölcselkedésekre fogok-e hallgatni, melyekkel az ő s az én örök ellenségem, a gonosz szellem, akar eltéríteni az igaz utról. Meredek és göröcsös vala az isteni intés által kimutatott ösvény, puba bárszony gyepen haladt lefelé, a zöld szegélyzetű ut, melyre a kísértés virágokat szort; de mig — így képzeltem magamban — a szeretet istene, barátja minden jónak s mindannak, a mi él, biztatón fogna mosolyogni, ha felkötvén sarujamat, a rögsz meredek utra lépnék, addig másfelől minden legkisebb hajlam a bárszonyos lejtő felé, egy diadalsugárt gyujtana fel, az emberséget gyűlölt, istennel daczó daemon homlokán.

Gyors és szilárd elhatározással fordultam vissza, sietve intéztem léptelmezt haza; fél óra mulva ismét Pelet lakásán voltam: felkerestem őt, dolgozó szobájában; rövid értekezlet s komoly nyilatkozat elég volt az ügy elintézésére, egész modoromból láthatta, hogy határozatom szilárd, tán szivemben helyeselte is határozatomat. Husz percnyi beszélgetés után visszatértem szobámba, miután ön magam raboltam el magamtól az életfentartásra szükséges módot s elítéltem magamat, oda hagyni jelenlegi hajlékom és „otthonom”, csak egy rövid heti mulatást kérve ki magamnak, hogy új hely után láthassak.

(Folyt. köv.)

„KELET” TÁRCZAJA.

A tanár.

Regény.

Írta: Currer Bell,

Eyre Jane & Shirley stb. szerzője.

Husadik fejezet.

(Folytatás.)

Monsieur személyesen adta tudtomra a dolgot, bizalmas közleményét azon lekötöző obajtással fejezván be, hogy engem ezen tul is megtalálhasson oldala mellett, mint leghasználhatóbb segédjét s legmegbízhatóbb barátját, és végül azon ígérettel, hogy évi fizetésemet két száz frankkal nevelni fogja. Megköszöntem szívesességét, de határozott választ nem adtam ez uttal s miután eltávoztott, levettem házai öltönyömet, felöltöttem kabátomat, s elindultam egy hosszú sétára a flandriai kapu felé, hogy gondolám magamban, lehütem véretem, megnyugtassam izgott kedélyemet s kissé zavarba jött eszméimet ismét rendbe szedjem. Valóban Pelet nyilatkozatának hatása az volt, hogy megkaptam elbocsátásomat. Nem titkolhatam el magam előtt, s nem is kívántam eltitkolni, hogy most, miután Reutter kisasszony minden kétségen kívül Pelet asszonnyal való, nem lesz többé nekem való, mint lekötözött la-

nem kiszakít belőle felényit és kiköti, hogy a Nagyváradtól Kapusig (40 mrtfd.) szükséges fát csak Nagyváradtól Kolozsvárig (20 mrtfd.) létező valamelyik állomására szabad szállítani, de a Kolozsvár Kapus közt fekvő 20,16 mértföldnyi távol és vidéke ki van e faszállítási üzlethez rekesztve.

És a mi a legnevezetesebb ebben a kikötésben, azaz, hogy Kolozsvár és Kapus közt (a hova a Nagyvárad-Kolozsvár közzé kikötött 12 ezer ölből szállítani nem lehet) ott van a magyar állam tordai, köztudomásúlag tömve levő fa raktára s a csődbírdetés oly szépen ki van czirkalmazva, hogy a magyar állam még ajánlatot sem tehet, mert hisz a 40 mértföldnyi vonal-rész szükségletétül kijelölt 12000 öl fát a keleti vasut e raktáron csak mértföldekkel tud fogadja el fáját, s egész Kapusig Kolozsvár, esetleg Nagyvárad közeléből szállítja magának (bizony nem költség nélkül) — csakhogy . . . , csakhogy elmondhassa magáról mostani válaszában olvasható szerény dicsegetését, mely szerint: „a keleti vasutnak csak érdemeül tekinthető, hogy Erdélyben a faipar emeléséhez, tehetsége szerint, hozzájárult.” Valóban, deficile est satyram non scribere!

Ez hát az a faipar-emelés, melyért a Keleti vasutnak hálával tartoznánk! Hogy fánkat az ipartermelés köréből elvonván a sokkal értéktelenebb nyers állapotban fogyasztja; hogy tüzelési költségeit, a szén mellőzése által kétszeresre emeli s az állam-gazdaságot ezáltal is megtámadja; hogy bár egyenletes üzleti alkalmat sem nyújt a fakereskedésnek; hogy éppen államunk fakereskedését zárja ki a concursusból: hogy a vasut közelében fekvő és így olcsó fa-készleteket elvonja a közhasználatától s ennek számára csak a főigazgatóság által is emlegetett „sok ezere rugófatörzsek”-et hagyja; melyek a könnyen hozzáférhető erdők kipusztítottán, uttalan helyeken fekszenek s felényit érnek, mint a mennyibe leszállításuk körül: hogy olyan fa-szállítási concursust hirdet, a melyből a vállalkozók jó része ki van a feltételek combinatiója útján zárva s hogy végre azt, ki a köz érdekében felderíti az eljárás menthetetlen voltát, gyanúsításokkal illeti!

És ez a válasz ily körülmények között, vakmerősködik azt mondani, hogy a „Kelet”-ben megjelent cikk szerzője „egyenesen becsületsértő vádat is merészel emelni”; és beszél „példa nélkül álló cynikus támadó modorról”, — az a válasz, a mely éppen a fen kimutatott gyöngeségekben leledzik.

A „Kelet” nem mondta azt, a mit ugyan-ez alkalmából az „Egyetértés”-ben Csávolszky Lajos, hogy a Keleti vasut igazgatósága — nem egy társulat élére, hanem fenytő törvény-szék elé való; a „Kelet” óvakodott a találgatások terére lépni, hanem egyszerűen tényeket sorolt fel, tényeket, melyek, hogy mily mértékben feleltek meg a valóságnak: fenebb elég szárazon, de elég hathatósan is kimutatók. Azért kövesse meg magát a Keleti vasut igazgatósága s ne vélje, hogy nekem az Erd. keresk. és hitelbankkal érdekközösséget csinálna, ezáltal hallgatásra kényszeríthet. Ha — mint ő mondja — becselelésért ellene emelt vád, ám tisztázza maga részéről ugye kérdést, hogy a rágalmozó becsület-sértő vádja ellenem forduljon; ám idézzon a sajtó-bíróság sorompója elé, ugye a miként én, ime ismételve a közvélemény megvesztegethetetlen széke elé idézem s lássuk: akár a bíróság, akár a közvélemény melyikünket ítél el!

(Megjegyzés. Feleletem megtétele után látom a lapokból, hogy a Keleti vasut igazgatóságának, a legutóbbi napokban tartott ülésében, elvetvén a fa-szállítási csődbírdetés nyomán benyújtott 7 ajánlatot, a 8-ik és pedig a petrozsényi közsérről szóló ajánlatot fogadta el. A hírlapi értesítés ez esetről azt mondja, hogy az elfogadás „a főigazgatóság ajánlatára” történt. Mindenesetre jellemző, hogy ugyanaz a főigazgatóság, a mely a „Kelet”-ben megjelent cikket „cynikus támadó modoru”-nak, „rágalmozó”-nak „ezimezte, a miért erdőgazdaságunkra nézve károsnak neveztem a fa-tüzelést s a szén mellőzését, most maga ajánlotta az eddigieknél 17—37 százalékkal olcsóbb faárak iránti ajánlatok elvetését és a közsén iránti ajánlat elfogadását. Köszönöm e tanúságtételt, melylyel maga bevalotta, hogy igazam volt, midőn a fatüzelést megtámadtam. Csak nem kellett volna ezt az itt czáfolt cikket írnia, melyről — most már, azt hiszem — ő is elismeri, hogy „medicina pejor morbo erat.”)

Qui supra.

— Egy kis helyreigazítás. Segesvár városnak a területrendezés tárgyában készült felirata hangsúlyozza a többek között, hogy a területrendezés csak „törvényes uton” hajtható végre. A szebeni „Tageblatt”, melynek nagy hajlandósága van minden szász nyilatkozatot a Teutschok malmára teleni e „törvényes utot” úgy magyarázta, hogy a

segésváriak a szász nemzeti egyetemet értették alatta. A „Hrmdt. Zeitung” most 55 segésvári városi képviselőnek, tehát a szász tagból álló képviselő bizottság többségének nyilatkozatát hozza, hogy ők, kik a feliratot elfogadták a „törvényes út” alatt nem az egyetemet, hanem az „országgyűlést” és koronát értették. Értsen belőle a „Tageblatt.”

— A megyék kikerekítése és általában a megyei közigazgatás tárgyában a belügyminiszternél értekezlet tartatott, melyen néhány főispán, alispán sat. vett részt. Az értekezlet azon pontozatol alapján indult meg, melyeket a belügyminiszter a egyes megyékhez intézett kérdésekre beérkezett feleletekből állított egybe. E pontozatok között van egyebek között azon kérdés is, vajjon az eddigi „állandó választmányok” megmaradjanak-e továbbra is jelenlegi szervezetükben, vagy ha nem, miként pótolnassanak. Az eszmecserre leginkább csak általánosságokban mozgott; érdemleges megállapodás a egyes pontokra nézve még nem történt.

BELFÖLD.

N.-Szeben, sept. 30.

Területrendezés.

Megirtam volt, hogy Szeben szék és város nagy gyűlése f. hó 22-én Bruckner Vilmos ügyvéd főirati javaslattev az állandó bizottsághoz utasította.

A bizottság tegnap délután gyűlt össze. Mint előre látható volt, a szász többség elhatározta, hogy az említett főirati javaslatot minden változtatás nélkül elfogadásra ajánlja a nagygyűlésnek.

Ez ellen az állandó bizottság román tagjai 52 nagygyűlési tag értekezletében megállapított következő javaslatot terjesztettek be:

Nagyfőispán miniszter ur!

Mély tisztelettel alólírott közönség nagyméltóságod f. é. aug. hó 12-ikéről 33045 sz. alatt kelt rendeletében foglalt azon főlírvásnak, hogy e szék és város közgyűlése törvényhatóságunk területi szabályozása iránt f. hó 15-ikéig nyilatkozzék, azon okból nem tehetünk eleget, mivel az e folyó év elején elrendelt választások még mai nap sincsenek egészen megjevte.

Nyilatkozatunk megtétele körül bekövetkezett ezen késedelem elhárítása tehát nem e közgyűlésen mult.

A szándékolt kikerekítést és a fentisztelet rendeletben arra vonatkozólag kifejtett elveket illetőleg mély tisztelettel alólírott közönségünk a kívánt nyilatkozatot következőkben terjeszti mély tisztelettel nagyméltóságod elé:

Nyilt és őszinte őrművel üdvözljük mindenek előtt a nagyméltóságod által szolgáltatott alkalmat, hogy véleményünket, mint a autonóm testület nyilváníthatjuk, mert az idézett rendelet közönségünk önhatósági jogát óvja.

Üdvözljük továbbá nagyméltóságod rendeletét, mert e rendeletét azon intentio lengi át, hogy a törvényhatóságok czélzerű kikerekítése a mostaninál jobb közigazgatás tekintetében mélyen érzett égető szükségességén segítsen.

Hasonló megelégedéssel üdvözljük a nagyméltóságod rendeletében a házi pénztár visszaállítására czélzó, első sorban kitűzött elv valósítását, mert e visszaállítás szerintünk is biztosítja a természetes, egészséges és életképes kikerekítés legheylesőbb és legjobb alapjának megvételét, minthogy e rendeletben kifejtett, a házi pénztáron alapuló többi elvek a fennmaradást biztosítják oly törvényhatóságok számára, melyek az előszabott adózási képességgel bírnak, míg ellenben szomszéd törvényhatóságokkal egyesülésre mintegy önként kényszerítik az oly törvényhatóságokat, melyek az önállóság-hoz megkívántat erővel és adóképeséggel nem rendelkeznek.

Ámde valamint egyfelől őszinte őrműnként nyilvánítnak nagyméltóságod leirata fölött, a menyiben e törvényhatóság önrendelkezési jogának loyális és valódi alkotmányos szellemében eleget teszen: azonként másfelől kénytelenek vagyunk nyilvan és tartózkodás nélkül kijelenteni, hogy ezen ország-rész mostani politikai beosztása oly avult intézmények kifolyása, melyek már azon oknál fogva is tarthatlanok, mert a rendes közigazgatás követeléseivel homlokegyenest ellenkezően az életképes állam-háztartás egészségességét akadályozzák és tovább követekeéseikben ugy az állam mint annak egyes polgárai érdekeit károsítják.

Mivel tehát azon legbensőbb meggyőződéstől át vagyunk hatva, hogy különösen ezen ország-rész mostani politikai beosztása nem csak az üdvös közigazgatás földadatát nagy mértékben megnehezíti, hanem e földadat megoldását egyenesen kérdőessé is teszi, ennél fogva pedig lehetetlenné teszi azon czél elérését, melyre törekedni a modern állam legesetebb kötelessége, ha csak önmagára a halálos ítéletet nem akarja kimondani és létképességéről nem kíván lemondani; mivel továbbá tökéletesen ugy vagyunk meggyőződve, hogy a megváltozott pénzügyi, politikai és hadászati viszonyok mellett Európában államunk a mostaninál czélzerűbb politikai beosztás nélkül nem állhat fenn; mivel vége-

zetül a jelen politikai beosztás mintegy gunyképpen ugyanazon egy állam polgárai nagy része törvény-biztosította egyenjoguságára, elmállott középkori rom gyanánt, a jelenkor symetriáját zavarva a nép és állam közjara fejlődését gátolja.

Törvényhatóságunknak a nagyméltóságod kegyes leiratában megpendített terv szerint Szerdahely, Szász-Sebes és Ujgyház székek, továbbá Korneczel Szent-Jánoshegy, Gajnár, Oláh-Ujfalú és Kolna felsőfehérmegyei, ugyszintén Tartaria Alamor, Ladamos, Muadra, Alsó-Csóra, Ecsellő, Mág, Szecsel és Sugág alsófehérmegyei községek, nem különben Vizakna város bekebelezése által czélba vett kikerekítését örömteljes és hálás elismeréssel oly meggyőződéssel fogadjuk, hogy az ide bekebelezendő megnevezett törvényhatóságok és községek ezen egyesülés hasznosságát saját érdekekben is méltányolni fogják.

Fogarasvidéki községek közt elszigetelve fekvő Kercz község ellenben már a nagyméltóságod tisztelt leiratában föllíllított iránypontok értelmében is, törvényhatóságunkból ki — és Fogarasvidékébe lenne bekebelezendő, törvényhatóságunk önállóságára nézve Fogaras vidékéből kiszakasztandó területre sz gyarapodást szükségijűlőttinek tartván.]

Közgyűlésünk egyik legfőbb óhajta, hogy saját önállóságához elég móddal bíró Nagy-Szeben városa törvényhatóságunk kapcsából kiválasztva külön törvényhatóságot alkosson; mert azon feszült viszony mellett, mely természet-szerűleg elágazó érdekek miatt Nagy-Szeben városa és a falusi községek között kifejlődött és azáltal is elmérgesedett, mert a 19000 lelket számláló Nagy-Szeben városa képviselői a 70,000 lelken felül számláló falusi községek követit mindenben majorizálják, tekintettel továbbá arra, hogy a város és falusi községek legnagyobb része között conflictusok forognak fenn ember emlékezet óta, melyek még mostanig sincsenek kitisztázva: üdvös közreműködés ugyanazon egy természetellenesen közös gyűlekezetben nem várható.

Törvényhatóságunk Nagy-Szeben székhelylyel az elsoroltak nyomán a tervezett területre bekebelezés mellett, Nagy-Szeben város kiválasztása után is akkora államadót fogván fizetni, melynek 10%-ka e törvényhatóságnak kezességet szolgáltat, hogy szükség esetében is csak mérsékelt házi rovatat segítségével az állam jogosult igényeinek rendezett közigazgatás tekintetében minden irányban és teljes mértékben föltétlenül eleget fog tehetni, mély tisztelettel folyamodnak:

méltóztassék nagyméltóságod a törvényhatóságok kikerekítéséről szóló törvényjavaslatát ezen törvényhatóságunkat illetőleg ily értelemben, fennebb kifejtett javaslatunk kegyes tekintetbe vételével pártolólág az országgyűlés elé terjesztani.

Nagy-Szeben, 1874 sept. 29.

Az ál-Vesselényi hünpere.

Második nap.

Nagyvárad, sept. 29.

Elnök Gyöngyösi Lajos.

Mindkét vádlott behivatik.

Az elnök a jegyzőkönyv felolvasása után jeleníti, hogy az elhatározott pótvizsgálat megejtetvén, széles alapokon nyugodván, csak augusztus hó végével ért véget.

Tanuk nem idéztettek, mivel a törvényszék ebbeli határozatába a vádlottak is beleegyeztek. Vádlott csak Deák Ferencz kihallgatását kérte, ez meg is történt.

Elnök: Másod vádlott vezetessék ki, (vádlott feláll).

Elnök: Ön 1866-ban Sipos Zsuzsánnát elfogván, a tanján, hol ön tiszt volt, letartóztatta, megverte, adja elő védelmét.

Vádlott: A mult tárgyalás alkalmával mondtakhoz tartja magát, mondja, hogy nem ő zárta be, nem is verte meg, (Margitay puszta, Mándi tanján).

Sipos Zsuzsánná vallomása felolvastatik, mely szerint levetkőztette, ruháját elvette, Spissák Mária vallomása szerint.

Olvastatik egy orvosi látlelet, a mely bizonyítja, hogy súlyosan van megverve, minek folytán fél-évig fekvött.

E. Sipos Zsuzsánná e tárgyalásra idézve volt, de meg nem jelent.

Olvastatik Spissák Mária, Nagy Lukácsné vallomása, mely szerint Sipos Zsuzsánnát megverte Karikással, meztelenre vetkőztette, 1 éj 1 napig istállóban tartotta, daczára a nagy hidegnek. A két forint ellopását nem tudja, a 6 icze pálinkát azonban igen.

E. Megjegyez erre valamit?

V. Csak annyit, hogy nagyitva és hamisítva van.

Olvastatik Nyitrai szolgabíró vallomása. Nevezett nem emlékszik és Nagy Péter (törv. bíró) helyettesére hivatkozik. E kettős vallomás eléggé bizonyítja, hogy vádlott nem küldött oda ruhát.

Olvastatik Nagy Péter dobi jegyző vallomása; nevezett nem emlékszik.

E. Van-e észrevétele?

V. Hamis a szolgabíró vallomása.

Sipos Zsuzsánná sérelme feletti orvosi látlelet könnyű testi sérelmeket tüntet elő.

E. Van-e észrevétele?

V. Hamis az orvosi látlelet, kérem az orvost kihallgatni.

E. Tudja-e az orvos nevét?

V. Nem. Neki kell tudni.

E. Ne beszéljessen, hanem telegen ha kérdeszem.

E. Mikor a makói börtönből megszabadult és fején véres sebek voltak, mondja meg, hogy hol kapta a sebeket?

V. Szemtelen vád.

E. Így ne beszéljen, a szemtelen kifejezésekkel hagyjon fel, hanem mondja meg, hol kapta a sebeket?

V. Sehol.

E. Tehát nem volt sebe?

V. Nem.

E. Halasi Gábor szemébe mondta önnek, hogy sebe volt, és hogy szekerem kellett elvinni Becskéhez.

V. Nem igaz.

Olvastatik, Halasi Gáborné vallomása.

E. Hogy elgyengülve és hogy sebe volt, azt Lengyel László bizonyítja.

V. Nem igaz.

Olvastatik Lengyel László vallomása.

E. Mi megjegyzendő van erre?

V. Az, hogy alaptalan, mert Becski Róza már akkor nem ált, kérem megnézni a halotti bizonyítványát. Tanu azt mondja, hogy engem 3 héti betegnek tudott. Mint ismerősem tehát miért nem látogatott meg?

E. Zsándárok leveretése alkalmával kapta a sebeket?

V. Nem vertem le zsándárokat.

E. Ön Tasnádi Balla József és neje Veres Mária született fia, minek folytán ön nem Veselényi László.

V. Én valónak tartom, hogy én Veselényi László vagyok, mert anyám G. T. B. mondta.

Felolvastatik Szongott Jakab vallomása.

Védő ügyvéd: Vádlott a leülésre kér engedélyt.

E. Megengedem.

V. Köszönöm, különben is orvosi ápolás alatt vagyok.

Szongoth Jakab állítja, hogy őt vádlott arra kérte meg egy izben: ne ismerjen rá mint Balla Gergelyre.

E. Van-e valami megjegyzése?

V. Csak annyi, hogy én Pesten nem játszottam — bujósit, hanem többször is sétáltam vele Olvastatik öreg Fülöp Istvánné vallomása.

E. Van-e valami megjegyzése?

V. Fülöp Istvánné hamisan vall, engem min kis gyereket nem ismert, mert soha sem fordult meg a háznál. Hogy nevezett látott engem a Ballán emlőin, az meglehet. A titok elpalástolása végett engem egy oláh-dajka szoptatott.

Születésemről a bába tehetne említést; a látta.

Felolvastatik Tasnádi Bikfalvi Ferencz vallomása.

E. Van-e valami megjegyzendője?

V. Alaptalan.

Éder Károly csendbiztos vallomása szerint vádlott Becskikéhez járt gyanus lovakkal urizálni.

E. Mi erre az észrevétel?

V. Én nem jártam gyanus lovakkal, mert én lovaikat a zsarnok osztrákoktól karom által szereztam.

E. Mi jusrészt kapott Balláktól?

V. Semmit. Titkos anyám segített.

E. Ön többször ellenkezőleg szökött e pontról. Én konstatálni fogom, hogy ön Balláktól pénzt és ruhaneműt is kapott. Ön egy időben egy jus-szerződést írt alá, nézze meg ez az? (átnyújtja)

V. Egykor aláírtam egy jus-szerződést, de e nem az, ez nem az én írásom.

E. A kérdésre feleljen. Már ezt egyszer bevalotta, most visszavonja.

Olvastatik a vallomás, ez pénz visszaadásáról szól.

E. Mindég visszaadta?

V. Vissza egyszer.

E. Hányszor kapott?

V. Csak egyszer kaptam.

E. Multkor többször mondott, tehát megczáfoltta magát.

V. Kérem én anyámat érttettem, nem Balláktól. Tehát ott természetes anyámat érttettem, T. B.-ét.

E. E szerint e tárgyan három féle vallomást tett, s mind a három különbözik egymástól.

V. Én egyszeret mondtam.

E. Aláírta ön a Balla-féle vagyona vonatkozó zálogszerződést?

E. Emlékszik bizonyos szerződés aláírására de nem tudja, hogy vajjon jelen ügyirat lett volna az.

Felolvastatik Terebesi János, Zilahi Kovács József vallomása, melyekre vádlott tagadólág vallazol.

Olvastatik Koroknay Zsigmond vallomása, mely vádlottnak a tasnádi börtönből volt megszökése mellett tanuszkodik.

E. Mi észrevétele van rá?

V. Mint minden oly vallomásra, mely a tasnádi börtönből állítólagos megszökésemet igazol

Árlejtési hirdetmény.

A főméltóságn m. kir. közmunka és közlekedési miniszteriumnak jelen évi September-hó 20 kán kelt 12,484 számú magas rendelete folytán a marosvásárhelyi m. kir. mérnöki hivatal kerületében eső államutakra az 1875-1876 és 1877. években szükséges fedanyag szállítása biztosítása a szóbeli árlejtés kizárásával csupán írásbeli zárt ajánlati tárgyalás mellett fog eszközölni.

A zárt ajánlati tárgyalás alóli m. kir. mérnök hivatal irodájában 1874. évi október-hó 30-kán fog megtartani.

Ajánlatok a fent kitett három éven túl terjedő további három, tehát hat évi tartamra is tehetők, mely esetben a két különböző idő tartamra szóló ajánlati árak világosan kitéendők.

Felhívának vállalkozni kívánók, hogy a feltételeknek megtartása mellett, szabályszertlen szerkesztett és 50 kros bélyeggel ellátott írásbeli ajánlatokat alóli m. kir. mérnöki hivatalhoz czimeze a tárgyalás napját megelőző nap azaz 1874. évi október-hó 29-kén déli 12 óráig nyújtsák be, minthogy később érkező ajánlatok figyelembe vételni nem fognak.

Az írásbeli ajánlatok a versenyző szabad választása szerint útmeisteri szakaszonként, avagy útszakaszonként, vagy pedig az egész kerületen belől eső összes államutakra szólhat.

A benyújtandó ajánlatokhoz az ajánlati összeg 5%-a mint bántpénz esatolandó, vagy készpénzben, vagy pedig a napi árfolyam szerint számított m. kir. állampapirokban.

Az ajánlatokban az egységi árakból teendő árendezés számokkal és betűkkel világosan kiirandó.

Azon ajánlattevőknek, kik a kavics szállítást el nem nyerték, a leélt bántpénz az ajánlati tárgyalás befejeztével azonnal vissza fog szolgáltatni, az illető vállalkozó azonban a szállítás befejeztéig biztosítékképp letéve marad.

A tett ajánlat az illető vállalkozóra nézve azonnal, a kincstár nézve pedig csak azon naptól fogva kötelező, melyen a miniszterium által jóváhagyatik.

Az ajánlatokban határozottan kitéendő, hogy ajánlkozó a helyi körülményeket, a szállítás összes feltételeit sat. teljesen ismeri és azoknak magát alája veti.

A szállítandó kavics mennyiség, annak egységairai, a részletes szállítási feltételek és a szerződés mintája alóli m. kir. mérnöki hivatalnál a szokott hivatalos órák alatt bármikor megtekinthetők.

Marosvásárhelyt, 1874. September-hó 28-kán.

A m. kir. mérnöki hivataltól.

276 szám.

(367)

(3-3)

Gabona szállítás árlejtés hirdetmény.

Az oláhláposbányai m. k. kohó hivatal munkás személyzetének élelmezésére 1875. Január-hó kezdetétől bezárólag 1875. December-hó végeig szükséges 640 (hat száz negyven) pozsonyi mérő búza, és 540 (ötszáz negyven) pozsonyi mérő tengeri szállítására ezenel árlejtés kiiratik.

Ezen nyilvános szóbeli árlejtés 1874. év október-hó 13-kán (tizenharmadikán) délelőtt 10 (tíz) órakor a m. kir. kohó-hivatal irodájában Sztrimbulyban (Horgospatakán) Belsőszolnok vármegyében fog tartatni, mely óráig bepecsételt, a m. k. kohóhivatalnak Oláhláposbányán (utolsó posta Horgospataka) czimzett és a búza szállítására nézve 30 (harmincz) forint o. é., a tengeri szállítást illetőleg pedig 25 (huszonöt) forint o. é. bántpénzzel és szabályszerű bélyeggel ellátott ajánlatok is (Offertek) elfogadtatnak.

A szóbeli árlejtés bevégezése után azonnal az ajánlatok is nyilvánosan fognak felbontatni és a legkevesebbet kérővel a szerződés kötetni, mely a vállalkozóra nézve azonnal, a m. k. kohó hivatal részére, azonban csak a nagybányai nagytekinetű m. k. bányagazgatóság helybenhagyása után kötelező erővel bír.

A bántpénz a vállalkozó által a szerződött összeg tíz százalékos biztosítékára azonnal kiegészítendő, a többi árlejtőknek bántpénzüket pedig tüstént visszaadatik.

Mind a tengerinek, mind a búzáknak pozsonyi mérőnkint 82 (nyolcvankét) bécsi font súlyúnak kell lennie, a búzáknak 25 (huszonöt) százalék rozsnal többet tartalmazni nem szabad és hat egyenlő részben Sztrimbulyba kell szállítatnia úgy, hogy mindig kéthavi szükséglet készletben legyen, melynek első részletét azaz 107 (egyszázhet) pozsonyi mérő búzát és 90 (kilencven) pozsonyi mérő tengerit a vállalkozónak okvetlenül legfeljebb 1874. év December-hó 31-éig be kell szállítania.

Felhívának tehát a vállalkozni szándékozók, hogy elegendő bántpénzzel és biztosítékkal ellátva a kiírt helyen és időben megjelenni, vagy ajánlataikat beadni sziveskedjenek; mert későbbben beérkezett, vagy a fentnevezett kellekkel el nem látott ajánlatok tekintetbe nem fognak vétetüi.

Megjegyeztetik még, hogy biztosítékul kész pénzen kívül elfogadtatnak:

1-ször: Minden magyar- és osztrák államadossági kötvények illetőleg sorsjegyek.

2-ször: Minden a magyarállam, vagy a lajtantuli tartományok által kamatbiztosításban részesített vasútrészvényei és azoknak elsőbbségi kötvényei.

3-ször: A magyar földhitel-intézet záloglevelei.

4-ször: A magyar általános földhitel részvénytársulat záloglevelei, a napi árfolyam szerint

és 5-ször: a Budapesten székelő magyar jelzálog hitelbank záloglevelei a tőzsdei napi árfolyam szerint.

Végre tudomásul szolgáljon: hogy minden ez ügyben kívánt közelebbi felvilágosítások az oláhláposbányai m. k. kohó-hivatal által a rendes hivatalos órákban egész készséggel kiszolgáltatnak.

A m. kir. kohó hivataltól.

Kelt Oláhláposbányán, 1874. September-hó 25-kén.

Lovag BERKS NÁNDOR, m. k. kohó-hivatali főnök.

Ein neues Abonnement beginnt eben auf:

CORNELIA

(370)

Wiener

(1-4)

Illustrierte Moden- und Damenzeitung.

Am 1. und 16. eines jeden Monats erscheint regelmäszig eine Arbeits-Nummer von 8 Seiten, eine Unterhaltungs-Nummer von 4 Seiten, ein Schnittmusterbogen im grössten Format.

Preis vierteljährlich mit freier Postzusendung nur fl. 1. 20 kr. ö. W. ganzjährlich bei Vorausbezahlung nur fl. 4. 50 kr. ö. W.

Noch nie, seitdem es Journale giebt, hat sich ein Blatt so rasch in allen Kreisen der Gesellschaft eingebürgert, wie die „CORNELIA“.

Solche Erfolge können nur durch wirkliche Gediegenheit, Reichhaltigkeit und Billigkeit erzielt werden, und da Zahlen besser beweisen als Worte, geben wir eine vergleichende Uebersicht des Inhalts während der letzten drei Monate der „CORNELIA“ und daneben des „BAZAR“.

Die „CORNELIA“ brachte:

344 Abbildungen

78 Schnittmuster

49 Stickereivorlagen

Der „BAZAR“ brachte:

345 Abbildungen

66 Schnittmuster

9 Stickereivorlagen

Die „CORNELIA“ enthält somit, bei um ein Fünftel billigerem Abonnements-Preis, in drei Monaten nur eine Abbildung weniger als das Concurrentenblatt, dagegen zwölf Schnittmuster und vierzig Stickereivorlagen mehr! Die „Modenwelt“ enthält in denselben drei Monaten 36 Schnittmuster und 30 Stickereivorlagen weniger als die „CORNELIA“.

Der Zweck des praktischen Theils der „CORNELIA“ ist, vermittelt der grössten Mannigfaltigkeit von geschmackvollen und doch einfachen Moden, sowie zahlreichen Handarbeiten, welche sämtlich in den eigenen Wiener und Pariser Künstler-Ateliers der Verlagshandlung auf Holz gezeichnet und geschnitten werden, ein unentbehrlicher Rathgeber im täglichen Leben zu sein, sowie durch die vollkommenste Branchbarkeit seiner deutlichen Schnittmuster jeder Dame Gelegenheit zu bieten, ihre eigene und der Kinder Toilette, Wäsche u. s. w. mit bedeutenden Ersparnissen selbst anzufertigen.

Der Inhalt eines Jahrganges der „CORNELIA“ bezieht sich auf mindestens 1500 Original-Illustrationen, 200 Stickerei-Vorlagen, 360 Schnittmuster, und es ist eine unumstößliche Thatsache, dass die „CORNELIA“ das preiswürdigste und reichhaltigste Modenjournal von ganz Europa ist. Die Redaction des belletristischen Theils stellt sich als Grundsatz, nur stylvolle, unterhaltende und belehrende Original-Artikel und künstlerisch ausgeführte Original-Illustrationen zu geben; sie will bilden und erheben auf die Frau wirken und wird darin durch Beiträge der beliebtesten Schriftsteller und Künstler unterstützt.

Abonnements werden per Postanweisung entgegengenommen vom

Cornelia-Verlag Wien VI. Magdalenenstrasse 23.

Előfizetések egy negyed évre 1 frt 20 krjával
Stein János könyvkereskedésébe intézendők.

Nyomatott Stein János m. k. egyetemi nyomdászánál ev. ref. tanoda betűivel Kolozsvárt.

Melléklet: Az erd. gazd. egyet. facsemetéinek kimutatása,

Legmeglepőbb a kézműiparban

(328)

feltétlenül

(5-6)

Zwieback Lajos kézmű-fogyasztó terme,

Bécs, Mariahilferstrasse 110 sz. Bécs.

Helyben valamint a vidéken is elismert jutányosságom és fizetésfizetésom következtében a legnagyobb látogatásnak örvendő és óriás eladásaim folytán abban a helyz-then vagyok, hogy készpénzzel való bevásárlás mellett a legnagyobb árú cikkeket a legolcsóbb árban szerezhetem meg. E körülmény kedvezése következtében mindenféle

27 kr.

Áruk.

ségben árulhatók, mint bárki s a legnagyobb választékkal is bírok azokból.

Hasonlólag dús raktaát tartok az említett cikkekkel

finom minőségben,

bámulatos olcsó, de egész határozott árakban

és bátorodom különös a fekete cikkekime: mint orleans, lustre egyszerű és dupla rips, fekete bárszöny különféle árakban, színes ruhacachemirek, palermok, fleimlek és posztók, teli ruhák, fekete selyemkelmék, színes gyapjú ripszek, csikos, carrozzók és skót kelmék, legjobb creasok és rumburgi váznak asztalheműek, különösen kihívásitásokhoz, s más szakmákba vágó cikkekime figyelmeztetni.

Az első kísérlet biztosított további látogatásról s a közeledő őszi időny mindenkinek alkalmat nyújt a jutányosságról meggyőződni és szükségleteit cikkei től legjobban fedezni.

Vidéki megrendelések postai utánvét mellett pontosan és becsületesen teljesítenek. Mustákat minden megkívántat cikkből ingyen és bérmentesen küldök.

PETŐFI SÁNDOR

Épen most jelent meg és

Stein János erd. muzeum-egyleti könyvkereskedésében Kolozsvárt

már is kapható:

PETŐFI SÁNDOR

költeményeinek

hiteles kéziratok alapján megigazított és hazai művészek

rajzaival díszített

első teljes kiadása.

Nagy 4-rét, díszesen aranyozott angolvászon kötésben

tokkal együtt.

Ára 16 forint.

PETŐFI SÁNDOR

Ugyanott kaphatók:

Előadások az elemi élettan köréből.

Irta Huxley Th. H.

Az eredetinek harmadik kiadása után fordítva.

Cimképpel és 86 fametszetű ábrával. Ára 3 frt 60 kr.

A telekkönyvi beadványok helyes szerkesztése.

Gyakorlati kézikönyv birtokosok, körjegyzők, ügykődök, telekkönyvi hivatalnokok, tőkepénzesek és mindenki számára, ki a telekkönyvek által érdekelve lehet,

kérvény- és okmánymintákkal.

Irta P. Podhajeczky Robert. Ára 1 forint.

Postán bérmentes megküldéssel 1 frt 10 kr.

A szegedi boszorkányok.

Regény. Irta Jósika Miklós. Második kiadás. Egy-egy kötet ára 50 kr.

Jellem,

Smiles után a hazai viszonyokhoz alkalmazta

Könyves Tóth Kálmán. A két kötet ára 3 frt.

WALDFRIED

Regény. Irta Auerbach Berthold. Fordította Freesky János.

Ára a 3 kötetnek 3 frt.

Peveril lovag.

Regény. Irta Walter Scott. Fordította Freesky János.

Ára 2 frt.

A tyukászat.

Irta Grubicy Gézya.

42 a szövegbe nyomtatott ábrával.

Ára 1 frt.

Téli estvékre.

Jeles külföldi írók beszélyeiből.

Fordította Julia.

2 kötet. Ára 2 forint.

Ugyan csak
Stein János kereskedésében
kaphatók:

Gyermekisme

boncz- és lélektani alapon.

Irta Szabó Endre, a kolozsvári

„Fröbel intézet“ igazgatója.

Ára 50 kr.

A magyar büntetőjog és eljárás tankönyve.

Irta Kautz Gusztáv. Ára 3 frt 40.

A felekezeti iskoláztatás veszélyei

és közoktatási törvényünk

hiányai, nevelészet, társadalmi és

politikai szempontból.

Irta Bánhegyi István.

2-dik kiadás. Ára 60 kr.

A geologia alapvonalai.

Irta Dapsy László. Ára 1 frt 50.

Három orosz és három angol

kalandjai Délafrikában.

Verne Gyulától. Franciaából fordította Ajtai Albert. Ára 2 frt.

Nemzetgazdaságtan.

Irta dr. Matlekovics Sándor.

2-dik kiadás. Ára 3 frt 40 kr.

Az ember testének szerkezeté

és élete.

Dr. Thomé után.

120 magyarzó ábrával. Ára 1 frt.

Hogyan boldogulunk?

Irta dr. Matheos Vilmos. 2 kötet.

Ára csak 1 frt.

Magyarország köjoga,

illetőleg a magyar államjog rendszere.

Irta dr. Korbuly Imre.

I. kötet. Államjog 3 frt 40 kr.

II. kötet. Közigazgatási szerve-

zet. Ára 80 krajczár.

Nevelés tan,

vezérfonal a kis gyermekek

nevelésére.

Fröbel Frigyes elvei nyomán.

Irta Szabó Endre. Ára 60 kr.

Kapható Stein János

Vajdahnyad városában rendezesített orvosi állomás üresedésben jöven, en-
nek választás útján befőtésére, a város képviselő testületének f. 1874. év május-
hó 27-én 37 szám alatt hozott határozata alapján pályázat nyitattik.
Ezen áll. mással kapcsolatos javadalmazás a városól 400 frt. évi fizetés, azon-
kívül az orvosi segélyt igénybe vevő helybéli lakosoktól, minden egyes beteg laká-
sán tett látogatásért 20 kr., az orvosi lakásán rendelt látogatásért 10 kr. tiszteletdíj
vehető igénybe; a helybéli illetőségű teljesen vagyontalan és munkaképületlen szegé-
nyek ingyen lesznek gyógykezelendők.
Az ezen állomásra pályázni ohajók felhívának, miszerint ebből folyamodvá-
nyukat az 1874. évi XVIII. t. cz. 74 §-ában előírt kellekkel igazoló bizonylatok-
kal felszerelten f. 1874. évi november 15-én d. é. 9 óráig az alírt
városi tanácshoz adják be.
Vajdahnyad város tanácsa 1874. september hó 25-kén.
DANILA, polgármester.

BKRALVI, főjegyző.